

Ніхто не може заперечити, що з найперших причин неволі економічної і політичної нашого народу лежить в його темноті і непорядности в житті з культурнішими народами. Нині, в часах рачкового поступу в культурних змаганнях всіх націй світа наш нарід числить 50 процент неграмотних сліпців, для яких світ донками забитий, до яких ніяка книжка, ніяка наука ні порада не має приступу.

Тому клич боротьби з темнотою, що окутала наш нарід, чуємо тепер від кожного свідомого ваги справи громадянина. Сей клич підійє вже перед пів столітєм наш безсмертний Тарас, закликаючи земляків до просвіти. Сей клич ще святий повинен бути нам в теперішню хвилю і довести нас до рішучих заходів, щоб зникла неграмотність і темнота серед нас нашого народу.

Щоб осягнути сю ціль, до сего ведуть дві дороги: 1) просвіта подавана дітям в школі і 2) просвіта подавана старшим при допомозі читальні і бібліотек.

Цілю отсих стрічок має подати декілька рад і вказівок, як забрати ся до заложення читальні в якійсь місцевості, в якій спосіб її заложити і як її вести.

В кожній місцевості, де поселило ся яке-такє число Українців, найде ся поміж ними декілька свідоміших, освічених одиниць, яким дорогою є справа просвітлого піднесення нашого люду. Отсі одиниці, за починном чи одного з поміж себе, чи то по порозуміаю ся декількох, повинні передовсім старати ся підготувати свою громаду на основанє читальні.

В тій цілі найважнішою річчю є: **ясно поставити ціль заснованя читальні**. Загал муєнь знати, що лачи просвіта і наука, а нічо инше спонукує передових люд і громади до заснованя читальні: що читальня має служити загалом гро